

“तलां यदारोहति दन्तवाससा” कुमा० । [राजनि० ।

दन्तवीज(क) पु० दन्त इव बीजमस्य वा कप् । दाहिमीष्टसे

दन्तवेष्ट पु० सुश्रुतोक्ते दन्तरोगभेदे दन्तरोगशब्दे दृश्यम् ।

दन्तवैदर्भ पु० सुश्रुतोक्ते दन्तरोगभेदे दन्तरोगशब्दे दृश्यम् ।

दन्तशङ्कु पु० “वर्द्धितो दन्तशङ्कुश्चानताप्ये तीक्ष्णकण्ठकप्रथम-
यवपत्रसुखे” सुश्रुतोक्ते अक्षभेदे ।

दन्तशठ पु० दन्तान् शठति क्लेदयति शठ-अच् । [जम्बीरे

२कपित्थे २कर्भरङ्गे, ४नागरङ्गे च । ५चाङ्गेऽपि

६चक्राश्लिकायां स्त्री० मेदिनि० ७अश्वे हेमच० ८लुङ्गा-

श्लिकायाम् स्त्री राजनि० ।

दन्तशर्करा स्त्री दन्तस्य शर्करेय । दन्तरोगभेदे दन्तरोगशब्दे
दृश्यम् । [ख्याते चूर्णभेदे त्रिका० ।

दन्तशण पु० दन्तस्य शण इव चिकण्यताहेतुत्वात् (मिश्रि)

दन्तशूल न० दन्तस्य शूलमिव । दन्तवेदनायाम् । “शीर्ष-

रोगेऽक्षिरोगे च दन्तशूले गच्छये” भा० शा० २०५ अ० ।

दन्तशोफ पु० दन्तस्य शोफ इव । दन्ताब्दे (दांतेर आधे)
राजनि० । [भागे मांसपिण्डे शब्दच० ।

दन्तसिरा स्त्री दन्तस्य विरा यत् । (मेढ्रे) ख्याते दन्ताधो-

दन्तहर्ष पु० सुश्रुतोक्ते दन्तरोगभेदे दन्तरोगशब्दे दृश्यम् ।

दन्तहर्षक पु० दन्तान् हर्षयति हृष-णिच्-खुल् । जम्बीरे
जटाधरः । [दन्तापीय तङ्गनादौ लि० ।

दन्ताग्र न० इत० । दन्तस्याग्रे ततः गङ्गा० भवादौ ङ ।

दन्ताघात पु० दन्तानाहन्ति आ+हन्-अच् उप० सं० ।

१निम्बूके । भावे अच् । २दन्तराह्मणे राजनि० ।

“दन्ताघातविदारितारिर्बुधैः सिन्दूरशोभाकरम्”

गणेशध्यानम् । रतौ तत्स्थानानि यथा “स्नयो-

गण्डयोश्चैव कोष्ठे चैव तथाधरे । दन्ताघातः प्रकर्तव्यः

कामिनीनां सुखावहः” कामशास्त्रम् ।

दन्ताद् पु० “केशरोमनखादाश्च दन्तादाः चिकणा-

स्तथा । कुष्ठजाश्च परीसर्पज्ञेयाः शोणितसम्भवाः”

सुश्रुतोक्ते दन्तखाद्रककर्मिरोगभेदे । “दन्तादानां रुच-

द्विष्टं विधानं सुखरोमिणाम्” सुश्रु० ।

दन्तादन्ति लि० दन्तैश्च दन्तैश्च प्रहृत्य प्रहृत् शुद्धम्

इच् समा० पूर्वाणोदीर्घः । परस्परदन्तप्रहारेण

प्रहृते युक्ते “कञ्जाकचि युद्धमाधीदुदन्तादन्ति नखानखि”

भा० कर्णे० ४६ अ० । [जातित्वात् ङीप् ।

दन्तायुध पुं स्त्री० दन्ता युधमिवास् । शूकरे त्रिका० स्त्रियां

दन्ताब्द पु० दन्तस्याब्दमिव । दन्तरोगभेदे राजनि० ।

दन्तालिका स्त्री दन्तान् अलति भूषयति, तन्मयो वा पथ्या-

प्रोति अल+खुल् । वल्गयाम् । (लागाम) त्रिका०

“दन्तालिकाधरणनिखलपाणिशुम्भम्” । (वक्त्रपालम्)

माघः । अण् गौ० ङीष् दन्ताली तत्पार्थे वैजय० । [अमरः ।

दन्तावल पु० दन्त+अक्षप्रार्थे वल्च् पूर्वपठोर्धः । हस्तिनि

दन्तिका स्त्री दन्त-तन्+गौरा० ङीष् स्त्रार्थे ङ ह्रस्वः ।

दन्तीष्टले अमरः ।

दन्तिजा स्त्री दन्तिका+प्रपो० । दन्त्योषधौ गन्धर० ।

दन्तिन् पु० दन्त+अक्षप्रार्थे इनि । हस्तिनि अमरः “अनि-

वांशस्य दन्तिनः” रघुः । “पिष्टाद्विष्टास्तरसा च

दन्तिनः” माघः । [दन्तीष्टले राजनि० ।

दन्तिनी स्त्री दन्तज्ञदाकारोऽक्षप्रार्थ्याः मूले इनि ङीष् ।

दन्तिमद् इत० । हस्तिमदे गन्धद्रव्यभेदे गन्टाद्येचि० ।

दन्तिमूलिका स्त्री दन्ति गजदन्तयुक्तमिव मूलमस्याः

कप् कापि अत इच्चम् । दन्तीष्टले राजनि० ।

दन्ती स्त्री दन्त-तन् गौरा० ङीष् । १उदुम्बरपत्र्यां, प्रत्यक्

पत्र्यां मोषधौ अमरः । दन्तः गजदन्त इव मूलमस्यस्याः

अच् गौरा० ङीष् । २स्वनामख्याते हृत्ते भावप्र० “लघुदीर्घ-

मभेदेन प्रोक्तं दन्तीद्वयं बुधैः । दन्तीद्वयं सरं पाले रसे च

कटु दीपनम् । गुदाङ्कु राश्लशूलासकण्डुकुष्ठविदाहृतम् ।

तीक्ष्णोष्णं हन्ति पित्तासकफशोथोदरक्रभीनम्” भावप्र०

तङ्गुणा उक्ताः ।

दन्तीबीज न० दन्त्या इव बीजमस्य । जयपात्रे राजनि० ।

दन्तुर लि० उज्जताः दन्ताः सन्त्यस्य दन्त+उरच् । १उज्जत-

दन्तयुक्ते, उज्जतानते विषमे स्थाने च शब्दार्थेचि० ।

“शूकरे निहते चैव दन्तुरो जायते नरः” शाता० तथा-

भवनसाधनं कर्मविशेष उक्तः । “कदाजिदुदन्तुरो मूर्खः

कदाचिन्नोमयः सुखी । कदाचित् तन्दिहो दुःखी कटा-

चिञ्चुवा सतीति” सासुद्रकम् । “अमलमणिशलाका

दन्तुराभिः किरीटकोटिभिः” काद० । “करयन्त्रश्चदन्तुरा-

रान्तरे” नैष० ।

दन्तुरक पु० देशभेदे स च देशः ह० सं० १४ अ० कूर्मवि-

भागे अथ पूर्वस्यामित्युपक्रमे “मिथिलसमभटोद्गान्ध-

वदनदन्तुरकाः” । पूर्वस्याउक्तः । [राजनि० ।

दन्तुरच्छद् पु० दन्तुर उज्जतानतः रुदो यस्य । बीजपुं

दन्तीलखलिक पु० दन्ता एव उलूखलः कण्डनसाधनं

विद्यतेऽस्य ठन् । वानप्रस्थभेदे स हि दन्तैरेव श्रीक्षादीन्

कण्डयित्वा खादति । “दन्तीलखलिकः कालपक्षापी